

ΚΑΙ ΔΙΗΓΩΝΤΑΣ ΤΑ ΝΑ ΚΛΑΙΣΙ! Ο ΩΧ-ΑΔΕΡΦΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΡΕΘΥΜΝΙΩΝ

“Ένας Λαός άψίχορος που πριν
καλά-καλά ανάψη, σβύνει.

“Αξίαν πολλού λόγου, ελά-
βομεν και δημοσιεύομεν την
κάτωθι έπιστολήν.

Φίλη «Δημοκρατία»

Οί άγώνες σου μ' ένθουσι-
άζουν. Και μαζί μ' έμέ εκεί-
νους που αίσθάνονται και
έννοούν. Μένει άκόμη έναυ-
λον εις έμέ, φλογερόν άρθρον
σας διά την άποφασισθείσαν
κατάργησιν του 44ου, Συν-
τάγματος, κατ' έξοχήν και γε-
ναίον και άνήκοντος εις γε-
ναίον διαμέρισμα. Πρωτοπό-
ρος ύπήρξε ή «Δημοκρατία»
και εις την ώραίαν ιδέαν, ή-
τις είναι έμπνευσις της, να έ-
νωθούν οί δυνάμενοι και πο-
νούντες το δύστηχον Ρέ-
θυμνον εις Σωματείον με μο-
ναδικόν σκοπόν την ματαίω-
σιν της ύπαρχούσης εις τόν
ύδροκέφαλον του Κέντρου
σκέψεως περί καταργήσεως
του νομού Ρεθύμνης, του
Πρωτοδικείου του, της Νο-
μαρχίας του. Αλλά με πρω-
ταρχικόν επίσης σκοπόν την
μόρφωσιν πολιτικής συνει-
δήσεως μεταξύ ήμών, τόν ζύ-
πνημα του χωριού, την πρό-
οδον των συμφερόντων ή
μών. Τίποτε άπ' αυτά δεν έ-
γινε ούτε θα γίνη, μίαν δε ώ-
ραίαν πρωίαν θα ευρεθώμεν
με καταργημένον τόν νομόν,
άλλά τότε θα είναι άργά και
ή κατάστασις δεν θα σώζε-
ται. Ο Ρεθεμιώτης, δηλαδή
όλοι ήμεις και όσοι άκόμη
γράφουν και όσοι ήγούνται
του Λαού, οί πολιτικοί, είμε-
θα άψίχοροι, παίρνοντες φω-
τιά με το πρώτο, αλλά δια
να πέση ό ένθουσιασμός μας
διά να σβύση ή φωτιά πριν
ανάψη. Πρόχειρον παράδειγ-
μα ή υπόθεσις του Συντάγμα-
τος. Η καταργήσις του
44ου παντού άλλου
θα έκίνει τόν Λαόν
εις στάσιν. Δεν είναι μό-
νον ή φιλοτιμία μας που ύβ-
ρίζεται από την άχαρκτη-
ριστην αυτήν χειρονομίαν
της Κυβερνήσεως ήτις δια-
τηρεί άλλα Συντάγματα ή-
σωνος του ιδιού μας αξίας.
Αλλά και τά συμφέροντά
μας καταπατούνται. Και τά
παιδιά μας στραπατσάρονται
ύποχρεωμένα, έν ειρήνη να
εκπαιδεύονται εις ζένα Συν-
τάγματα προς οικονομικήν
καταστροφήν των οικογενει-
ών των, επί κινδύνω της ύ-
γείας των ιδίων, εκτεθειμέ-
νης εις χιλίους κινδύνους. Η
άγορά δε Ρεθύμνης θα δοκι-
μάση τραγικόν τόν αντίκτυ-
πον της τοιαύτης καταργήσε-
ως, χάνουσα ένα, σπουδαιό-
τατον συντελεστήν της σημε-

ρινής σχετικής ζωηρότητός
της. Τά Έφεδρικά Σωματεία
Ρεθύμνης, των έφ' όπλιτών
των έφ' αξιωματικών, άπη-
χούντα την γενικήν δυσφο-
ρίαν του Λαού άγανακτήσαν-
τος εκ της καταργήσεως του
Συντάγματος, εξέδωσαν και
έκτυλοφόρησαν εις χιλιάδας
αντιτύπων προκήρυξιν δι' ής
έκάλουν διά την Κυριακήν
της 3 Μαρτίου τόν Λαόν εις
συλλαλητήριον, όπερ άληθώς
θα ήτο πάνδημον και ζωη-
ρόν. Η σχετική πρόσκλησις
των δύο Έφ. Σωματείων εί-
χε γραφή με άρκετόν πόνον
με έκδηλην άγανάκτησιν, με
πολλήν δόσιν ένθουσιασμού
και όργης. Ητοιμάζοντο ό-
λοι διά το συλλαλητήριον την
όρισθείσαν Κυριακήν, ότε ά-
νευτινος είδοποιή-
σεως το συλλαλητήριον
ματαιούται. Ίσχυρίσθησαν
τότε εις σχετικήν διαμαρτυ-
ρίαν του Λαού οί όργανωτάι
του Συλλαλητηρίου ότι του-
το έματαιώθη λόγω της κα-
κοκαιρίας ήτις θα έδυσχέρα-
νε την πανηγυρικήν εμφάνι-
σιν του συλλαλητηρίου. Αλ-
λά διηλθον έκτοτε πολλοί ή-
λιοχαρείς Κυριακαί, και τέ-
λος προχθές δημοσιεύεται
εις τόν Αθηναϊκόν Τύπον
το νομοσχέδιον της καταργή-
σεως του Συντάγματος. Δια-
τί λοιπόν δεν έγινε το συλλα-
λητήριον; Τι έμεσολάβησεν;
Υπεσχέθημήπως ή Κυβέρνη-
σις, και άνήρθεσεν την ύπόχε-
σιν έπομένως, ότι θα διατη-
ρήση το Σύνταγμα και να μη
γίνη το συλλαλητήριον; Η
κατέλαβε τούς όργανωτάς
του συλλαλητηρίου ό ώχα-
δερφισμός του Ρεθεμιώτη,
έξ ου πάσχομεν όλοι και τυ-
ρανούμεθα όλοι; Διατί δε να
μη πιστεύσωμεν ότι οί συλλα-
λητηριακοί μη θέλοντες
να δυσχεράνουν τας προσω-
πικάς σχέσεις των με την Κυ-
βέρνησιν έματαιώσαν το Συλ-
λαλητήριον ύπερ ου την προ-
ηγουμένην έξεσπάσσαν με
τόσον πολεμικόν μένος, χαν-
τακώσαντες το ζωτικώτατον
ζητήμα της διατηρήσεως του
Συντάγματος; Ίδου μία σει-
ρά έρωτηματικών που αξί-
ζουν λογοδοσίαν, που θα
έπρεπε να φωτισθούν. Δί-
οτι πάντα ταύτα καλύπτει
πυκνός ό πέπλος του μυστη-
ρίου. Και τίποτε μυστηριώ-
δες δεν είναι άναξιοκατάκρι-
τον. Έν πάσει περιπτώσει,
έξ αιτίας της όλιγορίας μας
της τεμπελιάς μας, του ώχ-
δεβαρισμοσμού μας, της ψυχι-
κής μας άνεπάρκειας κατη-
λήθη το Σύνταγμα και όριζε

ται το Ρέθυμνον, τι νομίζε-
τε; Έδρα Συντάγματος Πυ-
ροβολικού, ως ύπεσχέθη ή
Κυβέρνησις εις τούς βουλευ-
τάς Ρεθύμνης; Ούτε τουτό
έδρα μόνον μοίρας! Φίλη
«Δημοκρατία» είμεθα ένας
λαός άνάξιος να έχη ιδίαν
προσωπικότητα. Πρέπει να
καταργηθώμεν.

Ιδιός σας
Μ. Κ.

ΜΙΑ ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

“Ω Έρωτα άπολέμητε—
και όλίγον αυτοσχέδιος ποι-
ητής—Μία παράδοχος ιδι-
οσυγκρασία—Πιθανώτατα
ήτο άνισόροπος.

Νά, επί τέλους και μία έρωτι-
κή αυτοκτονία μέσω πεζών άν-
θρώπων και πεζοτέρας έποχής.
Μία αυτοκτονία εις την έποχήν
μας μπορεί να έχη τά έλαττώμα-
τα εις την φτώχϊαν, την τραγι-
κήν οικονομικήν κακομοιρίαν που
μαστίζει τόν φτωχόκοσμον αλλά
εις τόν έρωτα; Και όμως ό νέος
έθεσε τέμα εις την ζωήν του,
αφού οί άλλοι έθεσαν τέμα εις
τόν έρωτά του, ένα έρωτα άνιδιο
τέλη, αλλά και άνικανοποίητον,
πρός ένα ήηλον που δεν τόν ήσθάν-
θη, που ούτε καν ένόησε το αί-
σθημά του, που αυτός έν τούτοις
δεν ήθέλησε να πάρη εις τόν τά-
φον μαζί με την πονεμένην του
καρδιά που έπινε να χυπά. Έ-
τσι το πρωί της π. Τρίτης, εις
Ανω Μέρος Αμαρίου και εις τό-
δωμά της οικίας του ηζοκόντησε
ό Έμμανούήλ Β. Αγγελιδάκις,
νεαρός μόλις 25ετής πληγείς εις
την κεφαλήν δια σφαίρας του
μιστολιού του. Μεταξύ των χαρ-
τιών του ευρέθη και ένας φάκε-
λος προς την έκείνην του με φλο-
γερόν γράμμα έχον έτσι.

Αγαπημένο μου χρυσό Μ. Κ.
Έχε για, όση και νάσαι σ' ή
αίτια του θανάτου μου. Πολύ
καλά τό ήξερες ότι σε αγαπούσα
και σε αγαπώ και θα σε αγαπώ
άκόμη και πεθαμένος. Έγώ ού-
τε σε άγιους πιστεύω ούτε σ' έκ-
κλησία πήγαινα ούτε ήθελα να
βλέπω κανένα παρά μονάχα σένα
και άφου έσύ με περιφρονούσες
και δεν ήθελες να με δής έτσι
και έγω περιφρόνησα όλον τόν
κόσμο και είσαι σ' αίτια. Δεν με
στενοχωρεί που φεύγω από τόν
κόσμο, αλλά με στενοχωρεί που
δεν θα σε ξαναδώ. Αλλ' έχω έλ-
πίδες ν' ανταμωθώμε εις τόν Α-
δη. Θεέ μου δεν σου ζητώ άλλη
χάρι παρά να την κάνης να μ'
αγαπήση όπως τιν αγαπούσα.
Αγαπημένο μου χρυσό. Ένα
πράγμα μόνο να σε φθής πως
χάνω έγω τά νιάτα μου άπ' την
αγάπη που σου είχα άν και δεν
μ' αγαπούσες έσύ.»

Και το γράμμα, γραμμένον
με κόκκινο μολύβι, είναι ύπο-
γραμμένον από τόν αυτοκτόνον.
Και έξω στο φάκελο «Αγαπη-
τή μου αδελφή Μαρία, να τό
δώσης της Μαρίας Κασιαντώνη,
να δη την αγάπη που της είχα.»
“Ο Αγγελιδάκις είδε από και-
ρόν αποφασίσει να πεθάνη. Ο-
λίγας ήμέρας προ της αυτοκτονί-
ας του είχθησαν έπ' είχαρις
ένός γάμου που έγινε εις τό

χωριό του «και στα δικά το υ»
και άπήνησε «έμένα θα φάτε τά
κόλυβά μου, όχι τά κομφ'τα
μου.» Ευρέθησαν επίσης και με-
ρικά δίστιχα, συνθεμένα από τόν
ίδιον, με φανερόν την άπόφασιν
του θανάτου.

Εσβύστηκε ή αγάπη μου
και χάθηκε το φώς μου
κι' ό ήλιος έσκοτίνασε
και μαίρισε εμπρός μου.

“Ο θάνατος ό άγιος
που αίματα βυζάνει.
Εθέρισε τη νιότη μου
με το σκληρό δρεπάνι.

“Ορανεμένε μου έρωτα
που είχες το κοντάρι
που είχες τη σαίτι σου
και τ' άχαρο δοξάρι.

Αλλά, παρά ταύτα, φαίνεται
ότι ό άνηγής Αγγελιδάκις δεν
είχε μόνον βληθή έξ έρωτος. Αλ-
λά πιθανώτατα και από ... τρέλ-
λαν. Πρό μνηός έρχόμενος ίπτό
τό χωριό του έδώ, κομιστής, και
2,500 δρ. αιτινες άνήκον εις χω-

ριανόν του, διά λογαριασμόν του
οποιού θα ήγόραζε διάφορα ψώ-
νια, ύπέστη, κατά την θέσιν «Πο-
ταμούς» επίθεσιν. Τού άνηγά-
γη και τό χρηματικόν ποσόν. Η
χωροφυλακή έτέθη εις έρευναν
της ληστείας διά την όποιαν εκ
των άνακρίσεων, σχηματίζει την
έντύπωσιν ότι δεν έγένετο άλλ' έ-
φευρέθη, διά να ώφεληθ' ή Αγ-
γελιδάκις τας 2,500 δρ. Του ά-
νακοινούται και έκείνος ταράσσε-
ται. Επιστρέφων εις τό χωριό
του, κατά την αυτήν θέσιν, πυ-
ροβολείται δις και τραυματίζεται
κατά την κνήμην και τόν βραχί-
ονα. Επιστολάως, άνευ τρώσεως
δοσού. “Ο κόσμος άρχίζει να πέ-
θεται ότι πράγματι ό Αγγελιδά-
κις έπεσε θύμα ληστείας. Μετα-
φέρεται μάλιστα εις τό Νοσοκο-
μειον όπου θεραπεύει τά τραύμα-
τα. Αλλά πάντα ταύτα άπεδείχθη-
σαν έν τέλει ψευδή, εφευρεθέντα
ύπ' αυτού, αυτοτραυματισθέντος
διά να καλύψη τόν νοσηρισμόν
των 2500 δραχμών!.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Νά επανέλθουν τά λιποτακτήσαντα Γραφεία

Από την συνάδελφον
«Αστραπή» άνεκοινώθη τό
ζητήμα του διοικητικού Με-
γάρου. Τό ζητήμα τουτο,
άλλοτε, ότε τό πρώτον έγε-
νήθη, άτησχόλησε την «Δη-
μοκρατίαν» ήτις εις συνεχή
άσθρα διηπόρει διατί ή οικ.
Έφορία και τό Ταμείον, στε-
γαζόμενα άλλοτε έν αυτώ,
άπληθον αυτού, έγκαταστα-
θέντα εις ιδιωτικά οικήμα-
τα. Διότι ως είναι γνωστόν
τό έν Ρεθύμνη Μέγαρον
των δημοσιών ύπηρεσιών
χωρεί άνετα και την Οικον
Έφορίαν και τό Ταμείον,
των σημερινών Γραφείων
της Στρατολογίας και του
Νομιάτρου δυναμένων να
έξοικονομηθώσιν εις τό β'.
όρόφον του Μεγάρου. Εάν
δεν ούτω, έγινοντο τά πράγ-
ματα, ως έγινετο από πολ-
λών έτών, τουτο μέν τό δη-
μόσιον θ' άπεκέρδαινε έτη-
σίως δρ. πενήτην χιλιά-
δας, αλλά κυρίως θα διη-
κολύνετο σπουδαίως ό λαός
ως θα είχε συγκεντρωμένας
τας δημοσίας ύπηρεσίας δυ-
νάμενος να τακτοποιήση μέ-
αν υπόθεσιν χωρίς να είναι
ύποχρεωμένος να διασχίση
την πόλιν δις και τρίς, ως
σήμερον, πηγαίνοερχόμενος
από της Έφορίας εις τό
Ταμείον και έκείθεν εις την
Νομαρχίαν ή τά δικαστήρι-
α. Καθ' όσον δε ένθυμού-
μεθα ή σκέψις αυτή της ά-
ποχωρήσεως εκ του διοικη-

τικού Μεγάρου των δύο οι-
κονομικών γραφείων ώφεί-
λετο εις τόν άλλοτε ταμίαν
Ρεθύμνης κ. Γεώργαν. Ως
είναι δε, παραδεδεγμένον ύ-
πό της φύσεως των πραγμά-
των, ενός κακού δοθέντος
τ' άλλα έρχονται με την σει-
ράν των όσφ και άν φρον-
τίζει να τ' αποφύγη κανείς.
Σύμφωνα δε με τό πραγμα-
κόν αυτό αξίωμα, τό Ταμεί-
ον εκηρύχθη έν τοπικώ χω-
ρισμώ από της Οικ. Έφο-
ρίας μετοικήσαν άλλου. Και
γενηθέντος του ζητήματος
της εύρέσεως στέγης, προε-
κηρύχθη διαγωνισμός. Προ-
σεφέρθησαν διάφορα οική-
ματα μεταξύ των όποιων
και του μηχανικού κ. Έμμ.
Λεριμιτζάκι, όπου ήδύνατο
να συστεγασθ' ή Έφο-
ρία. Αλλ' αί προσφοραί
έκρίνοντο άσύμφοροι. Ο κ.
Λεριμιτζάκις προσφέρεται έν
τέλει με μηνιαίον μίσθωμα
δρ. 2.500 αλλά και ή προ-
σφορά αυτή άπορρίπτεται
ως άσύμφορος. Μετ' ου πολ-
λό επαναλαμβάνεται ό δια-
γωνισμός του όποιού δεν
σημερινού οικήματος του
Ταμείου, προσφερθέντος και
τουτο με 2.500 δρ. και πα-
ραδόξως τώρα τό μίσθωμα
δεν θεωρείται άσύμφορον
και ή μίσθωσις συντελείται.
Εις πάντα ταύτα ό ταμίης κ.
Λεοσουλάκις δεν βλέπομεν
εις τί ευθύνεται. Έλθόν